

[Pelle Voigt]

Hvis der var tale om boligpolitik, hvis der var tale om et forslag om den individuelle boligstøtte, som måske havde til hensigt at fordele støtten lidt mere retfærdigt eller fordele den eksisterende boligmasse en anelse mere retfærdigt, så havde SF været interesseret i at gå ind i en diskussion, og så havde SF måske været til at tale med, også om nedskæringer på enkelte punkter. Men det er jo ikke det, der er tale om, der er helt entydigt tale om nedskæringer. Jeg erindrer, at vi for nogle få dage siden hørte den tidligere socialdemokratiske boligminister hr. Erling Olsen fortælle, hvilke virkninger en sådan nedskæringspolitik kunne få. Vi fik at vide, at den var en af grundene til, at man nu måtte udbetale ca. ½ mia. kr. i forfaldne garantier til den almennyttige boligbevægelse og nogle banker, og der var også tale om en nedskæring på kvoterne for det almennyttige byggeri.

Se, hvis et forslag som det foreliggende skulle have nogen som helst fornuftig boligpolitisk intention, kunne det jo f.eks. være, at man motiverede ældre mennesker med meget store boliger til at flytte ind i mindre boliger, så de store boliger blev tilgængelige for børnefamilierne. Det ville der have været idé og mening i. Men for at sikre, at der absolut ikke er nogen boligpolitisk mening i forslaget, har man i finanslovforliget sat det ind i en større sammenhæng, nemlig en yderligere nedskæring i kvoterne for det almennyttige byggeri med 1.000 enheder og en nedskæring i andelsboligkvoten på 1.000 boliger.

Dette her er ganske enkelt et gennembrud for en række af de borgerlige nedskærings-synspunkter på boligområdet, det første gennembrud, vi har set i ganske lang tid, og det må jeg lykønske boligministeren med. Nu er der banet vej for, at salamimetoden ikke alene kan tages i brug ved nedskæringer i kvoterne for det almennyttige og andet støttet byggeri, nu tager vi også fat på den individuelle boligstøtte.

Hvorfor kigger man ikke i stedet på et af de grundlæggende problemer, der både skaber vækst i den individuelle boligstøtte og bevirker, at boligstøtten i den nuværende situation er så høj, nemlig det urimelig høje huslejniveau i meget, meget store dele af lejeboligmassen i dag? Med nedskæringerne i de i forvejen ganske dyre almennyttige boliger skaber man

et yderligere huslejetryk opad, som regeringen også hjælper med til gennem salamimetoden i forbindelse med en ophævelse af huslejereguleringen.

Den altovervejende del af det nye private udlejningsbyggeri, som skal erstatte nedskæringerne i det almennyttige byggeri, er dyre pensionskassebyggerier til endnu højere huslejer, og i denne situation er det ikke muligt for de mennesker, som bliver ramt af disse nedskæringer på den individuelle boligstøtte, at finde alternative boligformer til en rimelig pris. Hvis det havde været muligt, kunne man måske igennem sådanne foranstaltninger have bidraget til en mere rimelig fordeling af den samlede boligmasse i Danmark. Men det er der ikke tale om, tværtimod er man med til at lægge gift for, at den slags metoder kan anvendes i en fornuftig boligpolitik, fordi Socialdemokratiet nu har accepteret, at der skal føres ren nedskæringspolitik på dette område. Det er efter vores opfattelse overordentlig uklogt.

Jeg skal spare Socialdemokratiets ordfører for citater fra socialdemokratisk side fra tidligere debatter om forslag af denne art, men hvis det skulle blive nødvendigt, skal jeg meget gerne komme tilbage med en større citatsamling ved anden behandling.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

For det første vil jeg godt sige til hr. Pelle Voigt, at det er såmænd ikke nødvendigt at begynde at finde citater frem fra tidligere taler. Jeg både kan huske og står også ved, hvad jeg har sagt ved tidligere lejligheder.

Dernæst vil jeg godt sige til hr. Pelle Voigt, at jeg ved ikke rigtig, hvor meget idé der er i at begynde at diskutere kvoter i dag. Skulle vi ikke gemme den diskussion til den dag, forslag nr. L 49 rent faktisk kommer til behandling? Men omvendt kan jeg da sige, at netop kvoten for det almennyttige byggeri for det næste år rent faktisk er blevet sat op gennem finanslovaftalen i forhold til regeringens oprindelige udspil.

Så siger hr. Pelle Voigt, at der ikke er nogen form for incitament til at flytte til en mindre lejlighed, og dermed er der heller ikke noget egentlig boligpolitisk i forslaget. Jeg vil netop sige, at på den måde, forslaget er blevet udformet, får f.eks. en pensionist, der bor i en stor